

Een goede foto is voor Ton Hofstra niet alleen een mooi plaatje. De Hoofddorpse fotograaf wil dat een foto een verhaal vertelt. Met emoties en diepgang. „Je moet er naar kunnen kijken en dan steeds verder in details verzinken.” Met ingang van dinsdag probeert Hofstra de lezers van deze krant wekelijks te verrassen met zijn originele kijk op een belangrijke of interessante gebeurtenis in Haarlemmermeer.

Haarlemmermeer

Zoeken naar 'het leven' in de foto

Richard Walraven
r.walraven@hollandmediacombinatie.nl

Hoofddorp * Hoewel Ton Hofstra (64 jaar) mede zijn brood verdient met het maken van foto's, noemt hij fotograferen niet in eerste plaats als zijn beroep. Hij doet in marketing en communicatie, met name voor opdrachtgevers in Haarlemmermeer. Fotograferen is bovenal zijn 'passie'. „Maar het mooiste is natuurlijk als ik dat kan combineren”, aldus Hofstra. Behalve beroepsmatig, bijvoorbeeld voor het glossy zakenblad H-More of Ondernemend Hoofddorp, fotografeert Hofstra graag sport of (muziek)evenementen. Hij begon er mee op zijn vijftiende toen hij zijn eerste cameraatje bemachtigde. „Met rolletjes nog in die tijd. Dat is in de loop der jaren steeds verder gegroeid. Ik kocht steeds betere camera's en apparatuur. Toen ik professioneel ging fotograferen, kocht ik nog betere professionele apparatuur. Maar of ik nu op het punt ben aangekomen waar ik moet zijn? Dat ben je nooit. Het staat niet stil. Je probeert steeds door betere apparatuur en meer creativiteit een stapje verder te komen. Ik verdiep me nu in bewegend beeld.”

Hofstra werkt het liefst op locatie. „Ik kan wel in de studio fotograferen, maar doe het liever niet. Sport en evenementen doe ik graag, maar ook familierapportages of trouw- en rouwfotografie. Wat me aantrekt is de dynamiek. Ik wil iets anders vastleggen dan het reguliere. Bij mijn voetbalclubje (SV Hoofddorp) sta ik niet simpel langs de lijn. Ik fotografeer bijvoorbeeld graag vanuit een laag standpunt, dan lijkt je onderwerp groter en spectaculairder. En liever ook niet van opzij. Als tijdens de kortebaandraverij de paarden op je af komen, dan zie je de snelheid in de foto.”

Emotie

Heel belangrijk is verder de emotie, de menselijkheid in het beeld, zegt Hofstra. „De uitdrukking op het gezicht van een hardloper of een voetballer kan een heel verhaal vertellen. Dat is waar ik dan op zoek naar ben. Ik wil niet alleen het moment vastleggen, maar er moet uit een foto ook een verhaal spreken. Het mooiste is als een foto meerdere verhalen ineens vertelt. Maar om eerlijk te zijn: dat lukt niet altijd. En ik wil het ook niet in scène zetten. Maar je moet er wel

naar zoeken. Je moet, zeg maar, het moment in het beeld zien. In de gebeurtenis zien wat het beeld is. Dat is iets anders dan gewoon kijken. Wat ik daar precies mee bedoel? Dat je niet alleen moet zien dat je op Meerlive bent geweest, maar ook hoe het evenement was.”

Wat Hofstra typeert is de betrokkenheid met wat hij doet. Het is daarom niet vreemd dat hij in het Hoofddorpse verenigingsleven behoorlijk actief is. Bij SV Hoofddorp is hij bestuurslid pr en communicatie. Geen speler van de club die nog nooit door hem op de 'gevoelige plaat' is vastgelegd. Maar hij doet meer dan het maken van actiefoto's bij het eerste en elftalfoto's van de andere teams. „Ik zoek de sfeerbeelden. Een jongetje dat huilt na een verloren wedstrijd of een vader die een warme worst eet op een koude zaterdagochtend langs de lijn. Ik zoek het leven in de foto's.”

Samenloop

Daarnaast is hij medeorganisator van Samenloop voor Hoop. Hoe hij daarbij betrokken is geraakt? „Bij de voetbalclub rolde ik er in via mijn zoon die daar voetbalde. Je gaat niet zelf op zoek naar zo'n functie, maar als het komt, ga ik het ook niet uit de weg. Bij de

Samenloop kende ik een paar van de organisatoren. Toen ze me vroegen, wilde ik graag meedoen, want het is een heel bijzonder evenement. De volgende Samenloop in Hoofddorp in 2019 ben ik er weer bij. Ja, we slaan een jaartje over, want er komt zoveel bij kijken. Anders is het niet te doen. Als je het niet goed doet, kun je er maar beter niet eens aan beginnen.”

Hofstra is een perfectionist zo geeft hij ruitertoe. „Daarom ben ik ook zzz'cr, eigen baas. Hard werken, maar ik wil kwaliteit kunnen waarborgen. Maar een *einzelgänger* ben ik niet. Ik ben juist een teamspeler, maar ik voel me wel snel ergens verantwoordelijk voor. Wil dan ergens controle over houden. Dat zit gewoon in mijn karakter.” Ook in zijn foto's speelt dat een belangrijke rol. „De meeste foto's gooi ik gewoon weg. En nasnijden is heel belangrijk, dat maakt een foto spannend. Als je tenminste gezien hebt wat je wilt uitsnijden. Maar om eerlijk te zijn: soms heb je gewoon geluk nodig. Je kunt niet alles controleren.”

Ton Hofstra wil dat een foto een verhaal vertelt

Ton Hofstra: „Soms moet je gewoon geluk hebben.”

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

Haarlemmermeer

'Dit is pas echte beleving'

Hoe een foto van Ton Hofstra eruit ziet? Neem de foto links, van de hand van Hofstra. Waarom juist deze foto van Meerlive? „Deze foto is genomen op donderdagavond 7 september tijdens een van de vele tropische buien. Optredende groep was The Dirty Daddies. Ondanks de regen en de aanwezigheid van een enorme overkapping om het publiek droog te houden, prefereerden vele honderden bezoekers een plek vlak voor het podium, waar de neergutsende regen hun niet kon deren. Dat is pas echt beleving!”, aldus de fotograaf.

Hoofddorp als uitvalsbasis

Ton Hofstra is afkomstig uit Amsterdam maar woont al twintig jaar in Hoofddorp. „Ik voel me inmiddels Haarlemmermeerder. Maar met een Amsterdams randje, dat wel.”

Voor zijn foto's bestrijkt hij dan ook het hele gebied binnen de Ringvaart. „Hoofddorp is mijn uitvalsbasis, maar ik ben op de hele Haarlemmermeer gericht. Het leuke is dat Haarlemmermeer een eenheid is, maar dat op allerlei plekken de invloed van omliggende gebieden is. In Hoofddorp is de Amsterdams invloed groot, maar Vijfhuizen is op Haarlem gericht en Nieuw-Vennep heeft weer een ander karakter.”

Hofstra vindt dat de polder zich in de afgelopen jaren sterk heeft ontwikkeld. „Vergeleken twintig jaar terug is het veel gezelliger. Er is nu van alles te beleven. Daar ben ik trots op. En het kan nog beter. Waarom geen horecastraat van de Concourslaan maken? Of een mooi plein op het Raadhuisplein?”